

директора Хустської середньої школи – інтернату Магули І.М». Хустська школа – інтернат – це свого роду обласного масштабу англійська Ітонська школа, випускники якої стають студентами найпрестижніших англійських вузів – Оксфордського і Кембриджського університетів. Середня школа обов'язково має дати учням три речі: знання, глибокі і фундаментальні, забезпечити здоровий фізичний розвиток дитини та її належне естетичне виховання. Все це отримували випускники Хустської школи – інтернату. Інтернат ітонського типу потрібен нині Україні. Саме школа з розгалуженої мережею гуртків, секцій, можливостей різнобічного розвитку, умов навчання і проживання, яка б забезпечувала можливість системного безперервного здобуття учням знань на одній базі, спрямована на підготовку еліти нації у масштабах району, області, – необхідна на сучасному етапі розвитку держави. Дітей – сиріт, напівсиріт і дітей у неблагонадійних та малозабезпечених сім'ях чимало. Дати їм шанс, виховати високоінтелектуальні патріотичні кадри для ефективного державного управління та створення високотехнологічної конкурентоспроможної на світовому ринку продукції – завдання. Успіх будь-якого колективу залежить від колективу, його здатності належно організувати роботу, забезпечити всі необхідні умови для досягнення високих результатів. Без висококваліфікованих педагогів, здібних, працьовитих учнів та належної матеріально-технічної бази про високий рівень підготовки та виховання випускників не може бути й мови. Прикладом навчально-виховної діяльності Хустської школи-інтернату та її право наступниці гімназії інтернату підтверджує: такі навчальні заклади мають перспективу, мають майбутнє. Держава на нинішньому етапі розвитку має потребу у таких навчальних закладах, які б сприяли підготовці обдарованих учнів до здобуття освіти у вищих навчальних закладах [1, с.350].

Список використаних джерел

1. Алексієвець М., Цвіркун В. Українська культура ХІХ-ХХ ст. і проблема сучасного культурного розвитку нації.// Культурне відродження в Україні. – Львів: Астерикс, 1993. – с. 119-126.
2. Із минулого в майбутнє. Хустська школа-інтернат-гімназія ім. Івана Магули /Ф.Ф.Дубровка та ін. – К.;ПАТ«ВПОЛ», 2015.-356с.
3. Магочій П. Р. Формування національної самосвідомості: Підкарпатська Русь (1848-1948). – Ужгород, 1994. – 296 с.

КУЦИН Е.К.,
Мукачівський державний університет, Україна

ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК МИСТЕЦЬКО-КОМУНІКАТИВНИЙ ДОСВІД

Головна мета української системи освіти підкреслена у Національній доктрині розвитку освіти України в ХХІ столітті – створення умов для розвитку та самореалізації особистості. Перехід до нового стандарту освіти визначається реаліями сучасного суспільства, активізує пошук нових форм і методів навчання та виховання молодших школярів, які сприяли б їхньому особистісному становленню [3,с.4].

На сьогоднішній день дедалі частіше можна зустріти дітей з різними формами порушень поведінки (негативізм, агресія, замкнутість), розладами психоемоційної сфери. Сучасні діти стали менше співпереживати іншим, що призводить до різноманітних психосоматичних захворювань. Це зумовлено технологізацією сучасного життя, через що, діти все менше і менше спілкуються з дорослими та однолітками.

Як відомо, спілкування є важливою духовною потребою особистості як суспільної істоти. Через спілкування людина реалізує себе, стверджує, вирішує питання і проблеми. Спілкування – явище глибоко соціальне, природа якого виражається в тому, що воно завжди відбувається в середовищі людей де суб'єкти спілкування завжди постають, як носії соціального досвіду та інформації. Мистецтво – форма спілкування, яка належить до емоційно-комунікативної функції і виявляє розмаїття людських емоцій та почуттів. Отже, мистецтво має позитивний вплив на психо-емоційну сферу особистості.

Музичне мистецтво є носієм універсальних законів гармонізації емоційних станів і моделювання поведінки дитини, а також, активізує її творчий потенціал. У поєднанні із театральним мистецтвом воно стає близьке і зрозуміле дітям, тому, що в основі його лежить гра – найдоступніший і найцікавіший для дитини спосіб висловлювання емоцій і вражень. Світ рольових ігор допомагає дитині засвоїти правильну модель поведінки, підвищити загальну культуру, ознайомитися з дитячою літературою, музикою, традиціями та налагодити комунікацію з однолітками [1].

Театр-один із найдоступніших видів мистецтва для дітей, що допомагає розв'язати чимало актуальних проблем педагогіки і психології (виховання волі, розвиток пам'яті, уяви, мислення, фантазії, зняття напруженості, розв'язання конфліктних ситуацій і т. д.)[3]. Вдало представлений синтез музичного і театального мистецтва у методичній розробці «Українські народні інтерактивні музичні казки» А. Комілкової. В ній авторка пропонує через інсценізацію народної казки на основі фольклорних поспівок впроваджувати у роботу з дітьми інтерактивний педагогічний принцип, а саме: ми разом відповідаємо, рухаємося, співаємо, оповідаємо. Вчитель є особою, яка веде за собою. Ролі не розподіляються і не заучується текст, кожен з учасників дійства почергово перетворюється в наступного персонажа, розвиваючи таким чином емоційну сферу, акторські здібності, уникаючи психологічно-травмуючої ситуації [2].

Театралізовані ігри основані на розігруванні народних казок у поєднанні із дитячим фольклором тішать дітей своїм оптимізмом, добротою, любов'ю до всього живого, життєвою мудрістю, співчуттям до слабкого, дарують відчуття емоційної насолоди. У дітей формується досвід соціальних навичок поведінки, а улюблені герої стають зразками для наслідування. У таких іграх діти можуть імпровізувати, самовиражатися, пізнавати свій внутрішній світ, інтерпретувати знайомі ситуації.

«Дитяча театралізована діяльність – це мистецтво за формою, суспільна діяльність за змістом, навчання за суттю»[1, с.13]. Через залучення дітей до театального мистецтва відбувається розвиток їхньої пізнавальної культури, проявляється свобода дій і моральної поведінки, розширюється уявлення про

особливості образотворчого і музичного мистецтва, вдосконалюються психічні процеси (пам'ять, уявлення, мислення, мовлення), розширюється світогляд учня, покращуються комунікативні здібності, виправляються недоліки у поведінці, дитина починає пізнавати світ розумом і серцем.

Список використаних джерел

1. Березіна О. М. «Грайлик». Програма з організації театралізованої діяльності в дошкільному навчальному закладі/О.М.Березіна, О.З. Гніровська, Т.А.Линник.- Вид. 2-ге, без змін. – Тернопіль: Мандрівець, 2015. – 56 с.
2. Комілкова А. Українські народні інтерактивні музичні казки. Методичний посібник для музичних керівників та викладачів центру дитячого розвитку. – К.: «Музика для малюків» 2016. – 28 с.
3. Малашевська І. А. Програма оздоровчо-освітньої роботи з дітьми старшого дошкільного віку «Веселкова музикотерапія» / І. А. Малашевська, С. К. Демидова. – Вид. 2-ге, без змін. – Тернопіль: Мандрівець, 2016. – 44с.

КУЧІНКА Т.П.,
МОЛНАР Т.І.

Мукачівський державний університет, Україна

ІННОВАЦІЙНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЯК ПРЕДМЕТ ПЕДАГОГІЧНОГО ДИСКУРСУ

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується динамічними інноваційними перетвореннями в усіх сферах життєдіяльності людства, у тому числі й освіти. Це зумовлено спрямуванням соціально-економічного розвитку України на європейські стандарти, що передбачають якісне оновлення освіти. Євроінтеграційні процеси в системі сучасної освіти в країні сприяють посиленню уваги до рівня підготовки педагогічних кадрів. На цьому наголошується в Законі України «Про вищу освіту», Національній доктрині розвитку освіти, Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012-2021 рр. та інших нормативно-правових актах.

Потреба в інноваційній спрямованості педагогічної діяльності в умовах розвитку освіти покликана необхідністю оновлення організації навчально-виховного процесу в освітніх закладах. Інноваційні педагогічні технології стають типовим явищем освітянської практики, а готовність до професійної діяльності в інноваційному освітньому середовищі – вимогою до всіх педагогів. Це формує соціальне замовлення на нові підходи в системі освіти, нове ставлення педагога до своєї діяльності.

Аналіз психолого-педагогічних джерел дозволив констатувати, що проблема підготовки вчителя до професійної діяльності в інноваційному освітньому середовищі розглядалася з різних сторін, як-от: упровадження педагогічних інновацій у навчально-виховний процес школи (Л. Березівська, В. Ільченко, Р. Чуйко, О. Шапран); творче зростання вчителя в умовах інноваційної діяльності, підвищення його фахового рівня, професійної компетенції (Л. Базиль, Л. Ващенко,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>